

29. marts 2022

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål:

- 1. Vil Formanden for Naalakkersuisut indskærpe over for medlemmerne af Naalakkersuisut, at oplysninger, som medlemmer af Naalakkersuisut ønsker at lade tilgå et udvalg, skal rettes til udvalget, og ikke til udvalgets formand, eller til enkelte medlemmer af udvalget?**
- 2. Vil Formanden for Naalakkersuisut indskærpe over for medlemmerne af Naalakkersuisut, at udvalgsformænd, i det omfang de uden om udvalget ønsker at indhente oplysninger om et forvaltningsanliggende, som ligger inden for det pågældende udvalgs kontrol med Naalakkersuisut, bør henvises til at gøre det inden for de rammer, som følger af §§ 36-37 i Forretningsorden for Inatsisartut?**
- 3. Finder Formanden for Naalakkersuisut, at der kan være behov for at fastsætte procedurer, eller at indskærpe allerede fastsatte procedurer, for journalisering af Naalakkersuisutmedlemmers kommunikation om forvaltningssager på SMS eller sociale medier?**

(Medlem af Inatsisartut Anna Wangenheim, Demokratesne)

Begrundelse

Det er et grundlæggende princip for arbejdet i Inatsisartuts udvalg, at alt materiale til et udvalg tilgår samtlige udvalgets medlemmer. Af samme årsag fremgår det af retningslinjerne på Inatsisartuts hjemmeside, at henvendelser til et udvalg skal adresseres til udvalget – ikke til udvalgets formand.

Med denne procedure sikres også, at henvendelsen journaliseres af parlamentsadministrationen i overensstemmelse med gældende forskrifter.

Når vi imidlertid ser eksempler på, at medlemmer af Naalakkersuisut på baggrund af medieomtale uden om det pgl. udvalg orienterer udvalgsformænd om forvaltningssager, som er omfattet af udvalgets kontrol med Naalakkersuisut, ja så rejser det principielle problemer:

Orienteringer fra Naalakkersuisut til et udvalg vedr. f.eks. en konkret afgørelsessag er for udvalgets medlemmer omfattet af tavshedspligt i det omfang, orienteringen indeholder fortrolige oplysninger. Tilsvarende er næppe tilfældet for så vidt angår orienteringer fra et medlem af Naalakkersuisut til enkelte medlemmer af et udvalg, herunder en udvalgsformand.

Oplysninger, som et medlem af Naalakkersuisut giver et udvalg, afgives under ministeransvar. Tilsvarende er næppe tilfældet f.s.v.a. oplysninger, som et medlem af Naalakkersuisut giver enkelte medlemmer af et udvalg, herunder en udvalgsformand (medmindre oplysningen gives i en § 37-besvarelse).

De principielle problemer bliver ikke mindre, hvis orienteringen formidles gennem SMS eller via sociale medier som f.eks. Messenger. Her er spørgsmålet, om regler om journaliseringspligt og sikring af offentlighedens adgang til aktindsigt til enhver tid overholdes.

Det følger af forretningsordenens § 14, stk. 2, samt § 19, at udvalg fører kontrol med Naalakkersuisut gennem udvalgsspørgsmål, samråd og orienteringsmøder. Det enkelte medlem af Inatsisartut fører kontrol med Naalakkersuisut gennem 37-spørgsmål og § 36-forespørgsler. Det er de rammer, som forretningsordenen for Inatsisartut sætter.

Naalakkersuisut kan vanskeligt bebrejdes, hvis udvalgsformænd på eget initiativ retter henvendelse til et medlem af Naalakkersuisut og beder om information – men jeg mener, at det tjener såvel Naalakkersuisuts som udvalgenes interesser bedst, hvis Naalakkersuisut er indstillet på at bakke op om, at udvalgsarbejdet foregår i udvalgsregi, og at udvalgsformænd, i det omfang de ønsker at indhente oplysninger uden om udvalget, er henvist til at gøre det inden for de rammer, som følger af forretningsordenens §§ 36-37.